

EUR Research Information Portal

Bekwaam en bevoegd (2)

Published in:
TandartsPraktijk

Publication status and date:
Published: 01/04/2022

DOI (link to publisher):
[10.1007/s12496-022-0035-y](https://doi.org/10.1007/s12496-022-0035-y)

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Document License/Available under:
Article 25fa Dutch Copyright Act

Citation for the published version (APA):
van Noord, T. (2022). Bekwaam en bevoegd (2). *TandartsPraktijk*, 2022(3), 22-23. <https://doi.org/10.1007/s12496-022-0035-y>

[Link to publication on the EUR Research Information Portal](#)

Terms and Conditions of Use

Except as permitted by the applicable copyright law, you may not reproduce or make this material available to any third party without the prior written permission from the copyright holder(s). Copyright law allows the following uses of this material without prior permission:

- you may download, save and print a copy of this material for your personal use only;
- you may share the EUR portal link to this material.

In case the material is published with an open access license (e.g. a Creative Commons (CC) license), other uses may be allowed. Please check the terms and conditions of the specific license.

Take-down policy

If you believe that this material infringes your copyright and/or any other intellectual property rights, you may request its removal by contacting us at the following email address: openaccess.library@eur.nl. Please provide us with all the relevant information, including the reasons why you believe any of your rights have been infringed. In case of a legitimate complaint, we will make the material inaccessible and/or remove it from the website.

Bekwaam en bevoegd (2)

Verschillende beroepsgroepen, ook tandartsen, zijn bevoegd om voorbehouden handelingen te verrichten zolang de handelingen op hun eigen deskundigheidsgebied liggen. Artikel 21 van de Wet Beroepen Individuele Gezondheidszorg (Wet BIG) is een bepaling waarin, niet verrassend, staat dat tot het gebied van deskundigheid van tandartsen het verrichten van handelingen op het gebied van de tandheelkunde wordt gerekend.

Een hulpverlener mag handelingen waartoe hij *bevoegd* is alleen uitvoeren als hij ook *bekwaam* is. De casus uit het eerste deel van dit tweeluik liet zien dat die bekwaamheid niet alleen in het eigen gevoel van de zorgverlener zit, maar dat er door de (specialistische) opleiding en de ervaring van de betrokkene ook objectief iets over te zeggen is.

Als tandarts bent u ingeschreven in het BIG-register, en heeft u een beschermde titel. Beroepsorganisaties kunnen aan de minister vragen een apart register te maken voor specialistentitels, die alleen mogen worden gebruikt door beroepsbeoefenaren die zijn ingeschreven in het betreffende specialisten-

register. In de tandheelkunde zijn tot nu toe twee typen tandarts-specialisten op deze wijze erkend: de orthodontist en de kaakchirurg. Laatstgenoemde heeft zich, als de opleiding sinds 2000 is afgerond, laten inschrijven als arts en als tandarts.

Een specialistentitel wekt verwachtingen en vertrouwen bij (potentiële) patiënten, en geeft een beeld van de kennis, kunde en ervaring die een behandelaar heeft. Niet voor niets zijn er voorwaarden verbonden aan de inschrijving in een specialistenregister. Het behoeft geen betoog dat betrokkene allereerst geregistreerd moet zijn in het beroep waarin hij zich wil laten registreren als specialist. Verder moet er een erkende opleiding tot specialist zijn afgerond. Kennis en vaardigheden moeten worden onderhouden door bijscholing, en vooral door ervaring in het uitoefenen van het vak. Herregistratie is alleen mogelijk als de werkzaamheden die behoren bij het specialisme in voldoende mate en regelmatig deel uitmaken van de beroepspraktijk van de betrokkene. In een tandheelkundig specialisme komt dat, over een periode van vijf jaar, gemiddeld neer op het verlenen van ten minste zestien uur per week aan patiëntgebonden zorg. Dat kan zijn: (poli)klinische werkzaamheden, het uitvoeren van consulten, patiëntgebonden opleidingsactiviteiten en/of patiëntbesprekingen.

Wie een specialistentitel voert zonder daar

recht op te hebben, wekt ten onrechte de indruk aan al deze voorwaarden te voldoen, en dat vraagt om een reactie. Een zaak die al vaker in dit tijdschrift is genoemd, betreft een als basisarts opgeleide arts die zich had gespecialiseerd in schoonheidsbehandelingen. Hij verscheen destijds (deze zaak speelt rond 2005) regelmatig in de media om zijn werk te promoten. Hem werd verweten dat hij zich presenteerde als 'cosmetisch chirurg'. Het Centraal Tuchtcollege voor Gezondheidszorg (CTG) berispte de betrokken arts omdat hij zich op zijn minst liet aanleunen dat hij geïntroduceerd werd onder de vlag van een specialistentitel die hij niet bezat, waarmee hij een onjuiste voorstelling van zaken gaf over zijn deskundigheid.

Ook zonder dat het tuchtcollege erbij betrokken raakt, kan het niet-gerechtigd voeren van bijvoorbeeld de titel van orthodontist vervelende gevolgen hebben. In 2018 ging een tandarts vergeefs in hoger beroep bij de afdeling Rechtspraak van de Raad van State nadat de minister van Volksgezondheid een boete had opgelegd van € 3.350,00 omdat de betrokken tandarts zich als orthodontist had gepresenteerd zonder dat hij als zodanig was geregistreerd. Net als eerder bij de rechtbank werd erover gediscussieerd of er redenen waren om het boetebedrag te verlagen, of - zoals de tandarts het liefst had gezien - de reactie

Auteur

Theo van Noord

studeerde rechten en geschiedenis, en is via het milieurecht in het gezondheidsrecht terechtgekomen, waarover hij schrijft en onderwijs geeft. Een deel van de week werkt Theo voor Dedicon als voorlezer van gesproken boeken.

zelfs te beperken tot een waarschuwing. Daarbij voerde hij onder meer aan dat hij al 37 jaar een praktijk voerde zonder dat er ooit over de kwaliteit was geklaagd. Punt is alleen dat het in deze zaak uitsluitend ging over het voeren van de specialistentitel, en niet over de kwaliteit van de geleverde zorg. Dit was dan ook geen grond om de boete te verlagen.

Mag een tandarts die geen orthodontist is omgekeerd, zonder de titel te voeren, wel de (voorbehouden) handelingen uitvoeren die bij dat specialisme horen? Zolang er juiste informatie wordt gegeven, waarbij de aanduiding 'tandarts voor orthodontie' wel gebruikt mag worden, is dat geen probleem. Immers: de tandarts mag, mits die daartoe bekwaam is, en handelt volgens de professionele standaard, alle voorbehouden handelingen uitvoeren die binnen het deskundigheidsgebied van de tandarts liggen. Het staat de patiënt vrij, op basis van juiste informatie, een keuze te maken. Ik zou ditzelfde overigens niet durven zeggen over de behandelingen die normaal gesproken door een kaakchirurg worden verricht, aangezien deze ook handelingen uitvoert die zijn voorbehouden aan een arts.

De uitspraak van de Raad van State kan gevonden worden door op uw favoriete zoeksite te zoeken naar: ECLI:NL:RVS:2018:3780.

Mag **een tandarts** die geen **orthodontist** is, zonder de titel te voeren, wel de (voorbehouden) **handelingen** voeren die bij dat **specialisme** horen?

Foto: AdobeStock

